

Van bouwval naar Frieslands mooiste

GARYP - Rechts naast de slaapkamer de paardenstal, links de kroeg. Niet zo gek dat de boerderij van de Veenjes verkozen is tot de mooiste van Friesland.

Dat Jochem Veenje wel in is voor een wedstrijd, is zeker. Hij liet zich al eens kronen tot sterkste man van Garyp (want daar valt het buurtschap Sigerswâld onder) en hij deed mee aan een kookprogramma op SBS6. En nu is de boerderij waar hij met zijn vrouw Loekie woont verkozen tot 'Fryske pleats fan it jier 2013'.

De Boerderijstichting Fryslân koos de driehonderd jaar oude kop-hals-rompboerderij uit achttien inzendingen. Hergebruik van originele elementen, daar gaat het de stichting om.

Daar weet Veenje (kok van beroep, maar meer dan verdienstelijk timmerman) wel raad mee. Wat te denken van de zolder van het oude voorhuis. Die bouwde hij om tot een schitterend bruin café. Een bordje met 'SKV' hangt hier aan de muur achter de bar: Stille Kroeg Veenje. Niet omdat hier niet gesproken

wordt, maar omdat niemand er van weet.

Bij familiefeestjes slaat er wleens iemand over, maar niet als de fuif op de pleats in Sigerswâld wordt gehouden. „Hjir bart it jonge. Dit wolst meimeitsje”, zegt Veenje, bepaald niet zonder trots. „En de bern meie hjir fansels graach sitte mei de maten.” De twee dochters en zoon van het gezin zijn al lang in de twintig, maar denken er niet aan het ouderlijk huis te verlaten. Vind je het gek.

Een deel van het voorhuis is verbouwd tot bêd en brochje en ook de romp van de boerderij is omgebouwd tot iets bijzonders. Waar vroeger de hooizolder was, hangen

nu drie ruime slaapkamers, getimmerd van lichtkleurige overnaadse planken. De boel wordt overeind gehouden door de originele eeuwenoude gerafelde steunbalken.

Als je vanuit de slaapkamers naar beneden kijkt, zie je de paardenstallen. Hier omheen loopt vanavond een groot deel van pommerant Friesland voor de feestelijke uitreiking van de prijs.

Elf jaar geleden kochten de Veenjes, afkomstig uit het even verderop gelegen Earnewâld, deze boerderij. Een bouwval was het toen, maar dat weerhield het gezin er niet van er maar vast te gaan wonen. De kinderen sliepen in de bedsteden en Jochem en Loekie zelf in de melkkelder. „De rotten en mûzen fleagen om ús hinne”, zegt Veenje.

Ruimte voor ruimte pakte hij de boerderij aan. Voor de buitenkant schakelde hij een bouwbedrijf en een architect in. Geen overbodige luxe bij een rijksmonument. „Faaks sei ik: dy minne muorre moat der efkes út. Mar dan hast sa'n arsjitekt dus op'e kast. Uteinlik hat it allegear net ferkeard útpakt.”

*„Hjir bart it jonge.
Dit wolst
meimeitsje”*

